

РЕШЕНИЕ

№ 3750

гр. София, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4518** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.45г от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. У.- гражданин на С. срещу Решение №РПЗТ-12/20.04.2022 година на Председател на ДАБ към МС на РБ.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че решението е издадено в писмена форма, но при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила и най- вече от решението не може да се установи в какво се изразява заплахата за националната сигурност на търсеция закрила, като в решението няма никакво посочване за наличието на тази предпоставка. Посочва се още, че му е нарушено правото на достъп до класифицирана информация ,тъй като не се е запознал с представеното писмо , при което е налице и нарушение на нормата на чл.39аот ЗЗКИ. Искане се отмяна на Решението.

В съдебно заседание, оспорващият- М. А. У., редовно и своевременно призован, се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания. Жалбата му се поддържа от адвокат А., определен от САК за процесуален представител и назначен за такъв от страна на съда, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт К.,

редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СПП- редовно и своевременно призована се представлява от прокурор К., който намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 14.04.2022 година оспорващият депозирал Молба за предоставяне на международна закрила. След регистриране на молбата, оспорващият е запознат с правата и задълженията на търсещите закрила в това число с определената зона за движение на чужденци в производството по международна закрила.

С Решение № РПЗТ-12/20.04.2022 година Председател на ДАБ към МС на РБ настанил в помещение от затворен тип оспорващия до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на оспорващия на 21.04.2022 година и е запознат с текста му на език, който владее.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение № РПЗТ-12/20.04.2022 година на Председател на ДАБ при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС, на когото нормата на чл 45в предоставила правото да настани в център от затворен тип чужденец, при наличие на предпоставките, визирани в нормата на чл.45в и сл. ЗУБ. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства, се установява, че М. Т. е заемала длъжността- Председател на ДАБ към МС на РБ към момента на издаване на решението, а и по делото се съдържат доказателства в този смисъл.

Решението отговаря на изискванията за форма, като в него има мотиви относно това защо оспорващият представлява заплаха за националната сигурност. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.45в от ЗУБ. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити

гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед, издадена в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка. В конкретния случай, административният орган е посочил, че се позовава на Писмо на ДАНС, като в самото приложено Писмо се съдържа информация в какво точно се изразява заплахата за националната сигурност на търсещия закрила/ и в това приложено писмо от ДАНС/ обособено като секретен материал/ се съдържат доказателства в какво се изразява заплахата на оспорвания за националната сигурност. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и на съда да извършат проверката за законосъобразност на акта

При издаването на Решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е спазил процесуално- правните разпоредбите на ЗУБ и материално- правните разпоредби.

Неоснователен е доводът на оспорвания, че е нарушена нормата на [чл. 39а от Закона за защита на класифицираната информация](#), предвид това, че не се съдържат данни или доказателства, че чужденецът, търсещ закрила е обвиняем или подсъдим по наказателно производство, още повече, че посочената норма изисква привличането му под отговорност - наказателна или дисциплинарна, за да бъде приложима, какъвто не е настоящият случай .

Правната регламентация на настаняването на търсещи закрила в центрове от затворен тип се съдържа в нормата на чл. 45г. от ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.)-настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по [чл. 45б, ал. 1/](#) а това са -когато не може да бъде ефективно приложена мярката по [чл. 45а](#) и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен

временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип- за установяване или проверка на неговата самоличност или националност; за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие; когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред, за установяване на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за международна закрила и прехвърляне на чужденеца в компетентната държава, и когато е налице сериозна опасност чужденецът да се укрие.

По аргумент от нормата на чл.45г ,ал.2 от ЗУБ Директорът на център от затворен тип, в който е настанен чужденец, търсещ международна закрила, извършва ежемесечно проверка за наличие на основанията за настаняване и ги докладва на председателя на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице. Председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице преразглежда решението за настаняване по [чл. 45в, ал. 1](#) при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на чужденеца, търсещ международна закрила, и се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок. Решението по ал. 3 може да бъде обжалвано по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#), като жалбата не спира изпълнението му. Решението на съда е окончателно. Неприклучването на производството в предвидения по този закон срок не по вина на чужденеца, търсещ международна закрила, не може да бъде основание за продължаване на настаняването в център от затворен тип. По силата на ал.6-когато по административен или съдебен ред се установи, че настаняването в център от затворен тип е незаконосъобразно, чужденецът се освобождава незабавно.

Чужденците, търсещи международна закрила, се преместват от един център в друг само при необходимост. В тези случаи се уведомяват лицата, които им предоставят правна помощ.

От своя страна чл. 45в от ЗУБ сочи, че чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на Председателя на Държавната агенция за бежанците или на оправомощено от него длъжностно лице. Решението по ал. 1 се взема след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство. Препис от решението се връчва по реда на [чл. 76](#). Решението на органа по ал. 1 може да бъде обжалвано по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#), като жалбата не спира изпълнението му. Решението на съда е окончателно.

От доказателствата по делото се установява в какво се изразява заплахата за националната сигурност, посочена като основание в Решението за издаването му. Посоченото в Решението, че от ДАНС е получено Писмо, в което се сочи, че оспорваният представлява заплахата за националната сигурност/ а в самото Писмо изрично е описано в какво точно се изразява заплахата за националната сигурност/ обособено като секретен материал, обуславя наличие на предпоставки за издаването на Решението, Следва да бъде посочено, че Националната сигурност е системата от мерки, предприети от една [държава](#), за да си осигури своето оцеляване и безопасност. Националната сигурност включва предотвратяването на заплахи — отвътре (вътрешни) и отвън (външни), както и закрилата и благосъстоянието на [гражданите](#)

(населението). Единствената [легална дефиниция](#) за Национална сигурност в българското законодателство е визирана в ЗАКОНА за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност - Чл. 2: „Национална сигурност е динамично състояние на обществото и държавата, при което са защитени териториалната цялост, суверенитетът и конституционно установеният ред на страната, когато са гарантирани демократичното функциониране на институциите и основните права и свободи на гражданите, в резултат на което нацията запазва и увеличава своето благосъстояние и се развива, както и когато страната успешно защитава националните си интереси и реализира националните си приоритети“. Един от първите специални документи, върху който почива и се изгражда националната сигурност е [Концепцията за национална сигурност](#), приета с [решение](#) на [38 НС](#) от [16 април 1998 г.](#) ([ДВ](#), бр. 46/22.04.1998 г.).

Приета е „Актуализирана Стратегия за национална сигурност на Република България“ с Решение на [НС](#) от 14.03.2018 г., обн., [ДВ](#), бр. 26 от 23.03.2018 г. Националната сигурност, също така представлява комплекс от мерки и правила, разписани в около 85 (осемдесет и пет) [нормативни акта](#) на [Република България](#)^[3], които действат като [система](#). Мерките, предприети за да се осигури националната сигурност, включват-поддържането на [въоръжени сили](#), повишаване степента на [гражданската отбрана](#) (в тесен, широк и институционален смисъл) и готовност за действия при [аварийни](#), [кризисни](#), [бедствени](#) ситуации, опитите да се създаде подвижност в инфраструктурата на държавата, поддържането на [разузнавателни служби](#) за разкриване на заплахи, защитата на класифицираната информация. В ГЛАВА VI на Директива 2004/38/ЕО -Ограничения на правото на влизане и на правото на пребиваване на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, в чл.27 / въведена в закона/ е посочено, че при спазване на разпоредбите на настоящата глава държавите-членки могат да ограничат свободата на движение и пребиваване на граждани на Съюза и на членове на техните семейства, независимо от националността им, от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве. Забранява се позоваването на такива съображения за икономически цели.2. Мерките, предприети от съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, трябва да са в съответствие с принципа на пропорционалността и да се основават изключително на личното поведение на въпросното лице. Наличието на предишни наказателни присъди не представлява само по себе си основание за приемането на такива мерки. Личното поведение на въпросното лице трябва да представлява истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото. Не се приемат мотиви, които са изолирани от конкретния случай и които се опират на съображения за обща превенция. Гражданството на Съюза дава на всеки гражданин на Съюза основно и индивидуално право да се движи и пребивава свободно на територията на държавите-членки при съблюдаване на постановените в Договора ограничения и условия и на мерките, взети за прилагането му.

Свободното движение на хора представлява една от основните свободи на вътрешния пазар, който включва пространство без вътрешни граници и в който свободата се гарантира в съответствие с разпоредбите на Договора.

Гражданството на Съюза следва да бъде основният статус на гражданите на държавите-членки, когато те упражняват правото си на свободно движение и

пребиваване. Поради това е необходимо да се кодифицират и преразгледат съществуващите инструменти на Общността, в които поотделно се разглеждат - работници, самостоятелно заети лица, както и студенти и други незаети с трудова дейност лица, за да се опрости и укрепи правото на свободно движение и пребиваване на всички граждани на Съюза.

Конкретно проявление на тълкуването на позитивните задължения на Държавата при зачитане правото на личен и семеен живот се наблюдават в делото *Ал-Н. с/у България* (решение от 20 юни 2002 г.). Жалбата е по повод депортирането на апатрид от територията на българската държава на основание заплахата за националната сигурност. В същото решение е посочено, че дори когато става дума за национална сигурност, концепциите за законност и върховенство на закона в едно демократично общество изискват мерките, засягащи фундаментални човешки права, да бъдат преразгледани в състезателно производство пред независим орган, компетентен да ревизира причините за решението и съответните доказателства – ако е необходимо, с необходимите процесуални гаранции за парвото на защита.

От доказателствата по делото се установява, че оспорваният представлява заплахата за националната сигурност и в какво се изразява тази заплахата.

Вярно е, че [чл. 45а от ЗУБ](#) задължава ответника да прецени дали може по отношение на лицето да се приложи по-леката мярка "задължително явяване на всеки 2 седмици", но при пристъпване към по-тежката мярка "настаняване в помещение от затворен тип" се съобразява, че първата мярка би била неефективна. Конкретно след като решението е постановено с цел защита на националната сигурност, с която констатация решаващият орган по [ЗУБ](#) е обвързан, то неприложимостта на първата мярка е налице. Необходимостта от защита на националната сигурност обосновава и извод, че настаняването не е самоцелно, т.е. не е постановено само защото лицето е търсецо закрила, което изрично се забранява от [чл. 45б, ал. 2 от ЗУБ, при което е налице и съответствие на акта с целта на закона - да се настаняват чужденци, търсещи международна закрила в помещение от затворен тип до отпадане на основанието за това и когато са налице основания за настаняването им поради причина, че същите представляват заплахата за националната сигурност - какъвто е процесният случай, още повече, че](#) настаняването е временно и за възможно най-кратък срок.

Решението за настаняване в помещение от затворен тип на търсещия закрила е законосъобразно, а жалбата е неоснователна.

Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното на основание чл.45в от ЗУБ, вр. с чл.172 от АПК, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА М. А. У.- гражданин на С. срещу Решение №РПЗТ-12/20.04.2022 година на Председател на ДАБ към МС на РБ.

На основание чл.138,ал.1 от АПК препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл.45в,ал.5 от ЗУБ.

СЪДИЯ:

